

عنوان مقاله:

ضرورت توسعه سرمایه انسانی در عصر پیشرفت

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی الگوهای مدیریت در عصر پیشرفت (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

قربانعلی سبکتکین - مدرس و عضو هیئت علمی دانشگاه خوارزمی، ایران، تهران

کامران بهزادی - دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه شناسی دانشگاه خوارزمی، ایران، تهران

محمد پناه زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه شناسی دانشگاه خوارزمی، ایران، تهران

خلاصه مقاله:

در بحث الگوهای توسعه یافتگی جوامع می توانند راه های مختلفی را طی کنند. الگوی توسعه یافتگی یعنی اینکه کشوری، منابع خود را به نسبت فرهنگ و جغرافیای خود جهت خلق و تولید ثروت و رسیدن به یک مزیت نسبی، مطالعه نماید. حال برای ایجادیک توسعه پایدار، کدام یک از شاخص های اصلی می بایست در مرکز توجه قرار گیرد. منابع طبیعی، منابع مصنوعی (ساخت بشر) یا سرمایه انسانی تیوری های توسعه برای ما مشخص می کند که منابع طبیعی به مانند دارایی و ثروتی خدادادی می باشد که صرفاً بهره برداری از آن نیازمند توجه است. منابع مصنوعی نیز مدام در حال پیشرفت و به روز رسانی با شرایط جدید می باشد که البته نیاز به حفظ و نگهداری و بهره برداری داریم دارند. لذا هرکدام از این دو شاخص توسعه خود به عاملی دیگر وابسته است که آن را سرمایه انسانی مینامند. سرمایه انسانی با آگاهی و معرفت لازم قادر خواهد بود، منابع خدادادی را شناسایی و از آن در راستای تولید خیر و سعادت (پیشرفت) برای جامعه استفاده نماید. این موضوع برای منابع مصنوعی و انسا ساخت نیز قابل تعمیم است. سرمایه انسانی علی الخصوص از جنبه دانایی و آگاهی است که می تواند تامین کننده ی انرژی لازم برای سایر شاخص ها باشد. به اینجمله از سرمایه، دانایی ملی م یگویند. در واقع دانایی ملی م میتواند ظرفیت های بالقوه یک ملت را در جهت ایجاد خیر و سعادت بهبالفعل تبدیل نماید. دانایی ملی تسهیل گر ساختار اجتماعی مناسب و نقش های تعریف شده در جهت کسب کارکرد مد نظر است. با توجه به طرح مباحث فوق؛ در مقاله حاضر سعی شده است به ضرورت لزوم توجه به جنبه دانایی و آگاهی، فرایند تشکیل و پرورش ظرفیت های انسانی و نقش آن ها در توسعه و مدیریت منابع انسانی با استفاده از مدل نظری کارکردگرایی ساختاری پارسونز و مفاهیم جامعه شناسی توسعه به عنوان اصل مهم پیشرفت پایدار در یک جامعه پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

سرمایه انسانی، پرورش، دانایی ملی، ساختار اجتماعی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/728102>

